

Bir zamanlar, genç bir prenses varmış. Bu prensesin en sevdiği oyun, altın topunu havaya atıp tutmakmış. Güzel bir yaz akşamı, prenses ormandaki bir derenin serin sularının kenarında topunu havaya atıp tutarken, top eline geri geleceğine önce yere, sonra da yuvarlanarak suya düşmüş. Prensese dereye bakıp topunu aramış ama su o kadar derinmiş ki dibi görünmüyormuş. Zavallı kızcağız, "Ah Tanrım! Topumu geri almak için tüm giysilerimle mücevherlerimi ve dünyada sahip olduğum her şeyi verirdim," diye söyleyerek ağlamaya başlamış. O böyle ağlarken, bir kurbağa başını sudan çıkarıp, "Neden böyle acı acı ağlıyorsun prenses?" diye sormuş. Prensese, "Sanki bana yardım edebilirmişsin gibi, ne soruyorsun, çirkin kurbağa?" demiş. "Altın topum suya düştü." Kurbağa, "Senin incilerini, mücevherlerini ve güzel giysilerini istemem. Ama beni seversen, seninle yaşamama, senin küçük altın tabağından yemek yememe ve senin küçük yatağında yatmama izin verirsen, topunu sana geri getiririm," diye karşılık vermiş. Prensese, "Amma da saçma!" diye düşünmüş. "Sersem kurbağa, konuşuyor işte! Kendisi oradan hiçbir zaman çıkamaz. Ama kimbilir, belki de topumu çıkarabilir. Benden ne isterse, 'peki' diyeceğim." Sonra kurbağaya dönüp, "Topumu getirirsen, istediğin her şeyi yapacağıma söz veriyorum," demiş. Bunun üzerine kurbağa başını eğip, suyun dibine dalmış. Bir süre sonra su yüzüne çıktığı zaman ağızında prensesin topunu tutuyormuş. Sonra topu getirip yere koymuş. Prensese topunu görür görmez, koşup almış ve tekrar elinde tutmaktan duyduğu büyük mutluluktan kurbağayı tamamen unutarak, koşa koşa evine gitmiş. Kurbağa arkasından, "Prensese dur, beni de al! Hani söz vermiştin!" diye bağırıp duruyormuş. Fakat prensese koştuğu için, bu sözlerin tek kelimesini bile duymamış.

Ertesi gün, prensese tam akşam yemeğine oturacağı sırada, mermer merdivenleri birisi tırmanıyormuş gibi, tap, tap diye tuhaf bir ses duyulmuş. Biraz sonra nazik bir şekilde kapı çalınmış ve dışardan şöyle bir ses gelmiş:

"Sevgili prensese haydi gel kapıya,
Aç bak, gerçek aşkın geldi!
Birbirimize verdiğimiz sözleri hatırla,
Ormanın gölgesinde, derenin kıyısında!"

Prensese koşup kapıyı açmış ve tümüyle unutmuş olduğu kurbağanın orada durduğunu görmüş. Ödüyü patlamış; hemen kapıyı kapatarak gelip iskemlesine oturmuş. Babası kral, neden bu kadar korktuğunu, sormuş. "Kapıda pis bir kurbağa duruyor. Geçen gün topumu dereden çıkardığı zaman, sudan dışarı çıkamayacağını sandığım için gelip benimle birlikte yaşaması için ona söz vermiştim. Ama şimdi kapıda duruyor ve içeri girmek istiyor!" Prensese konuşurken, kurbağa tekrar kapıya vurarak aynı şeyleri söylemiş.

"Sevgili prensese haydi gel kapıya,
Aç bak, gerçek aşkın geldi!
Birbirimize verdiğimiz sözleri hatırla,
Ormanın gölgesinde, derenin kıyısında!"

Kral, prensese, "Bir söz verdiysen, onu tutmak zorundasın; kurbağayı içeri al," demiş. Prens kapıyı açmış, kurbağa hoplayıp içeri girmiş; masanın yanına gelmiş ve prensese, "Lütfen beni kaldırıp senin yanındaki iskemleye oturtur musun," demiş. Prens söyleneni yapınca, kurbağa bu kez, "Tabağını bana doğru yaklaştır ki içinden yemek yiyebileyim," diye bir istekte bulunmuş. Kızcağz kurbağanın dediğini yapmış. Kurbağa yiyebildiği kadar yemek yedikten sonra, "Artık yoruldu," demiş. "Beni yukarıya çıkar da senin küçük yatağında yatayım." Prens kurbağayı eline alıp yukarı çıkarmış ve yastığının üzerine koymuş. Kurbağa orada bütün gece uyumuş. Gün ağarır ağarmaz, yataktan fırlamış, zıplayarak merdivenleri inmiş ve evden çıkıp gitmiş. Prens, "Ooohh... Sonunda gitti, artık ondan kurtuldum," diye sevinmiş.

Ama ne yazık ki yanılıyormuş. Akşam olunca kurbağa gelip kapıyı vurmuş ve bütün geceyi prensesin yastığı üzerine uyuyarak geçirmiş; gün ışıırken gitmiş. Üçüncü gece de aynı şeyler olmuş. Ancak o gecenin sabahında, prenses uyandığı zaman, bir de ne görsün? Yatağının ayak ucunda, yakışıklı bir prens, genç kızın yaşamında gördüğü en güzel gözlerle, kendisini süzmüyor mu!

Prens prensese, kendisini kötü bir perinin büyü yaparak kurbağaya çevirdiğini anlatmış. Bu büyüün çözülmesi için, bir prensesin kurbağayı alıp üç gece yatağında yatması gerekiyormuş. Prens, "Sen bu zalim büyüü bozdun," demiş. "Şimdi tek dileğim, seni babamın kral olduğu ülkeye götürüp, orada evlenmek. Seni ömrünün sonuna kadar seveceğim."

Genç prensesin bu teklifi kabul etmek için fazla düşünmediğinden kuşkunuz olmasın! Onlar konuşurken, altın-

dan yapılmış koşumları tüylerle süslenmiş sekiz güzel atın çektiği görkemli bir araba görünmüş. Arabacı yerinde prensin sadık uşağı Henry oturuyormuş. Sevgili efendisinin başına gelenler yüzünden çok acı günler geçirmiş olan uşak, onu ve prensesi görünce, sevincinden ne yapacağını şaşırılmış. Hemen yola koyularak prensin ülkesine gitmişler ve orada uzun yıllar mutlu bir yaşam sürmüşler.